

Podmiotem w zdaniu jest taki **rzeczownik lub przymiotnik lub liczebnik lub zaimek osobowy lub dzierżawczy bądź nieokreślony, lub nazwa własna,** który odpowiada na pytanie: „**Kto?**” lub „**Co?**” czyli jest w **mianowniku liczby pojedynczej lub mnogiej.** **Podmiot może być jedno lub wielowyrazowy.**

„ **Każdy z nas** jest Polakiem”

„ **Bardziej przystojni** uczą się szybciej”

„ **Ona** ma psa”

„ **Pierwsi** dobiegną jako ostatni”

„ **Czterech** boli głowa”

„ **Twój** ma więcej pieniędzy”

„ **Berlin** leży nad Szprewą”

„ **Pies** sika pod drzewem”

W pierwszym zdaniu **podmiot jest 3-wyrazowy „ każdy z nas”**. Odpowiada na pytanie „**kto?**” i jest **zaimkiem nieokreślonym liczby pojedynczej zastępującym rzeczownik.**

W drugim zdaniu **podmiot jest 2-wyrazowy „bardziej przystojni”**. Też odpowiada na pytanie „kto?” i jest **przymiotnikiem liczby mnogiej w stopniu wyższym zastępującym rzeczownik**.

W trzecim zdaniu **podmiot jest zaimkiem osobowym „ona” w mianowniku liczby pojedynczej zastępującym rzeczownik**.

W czwartym zdaniu **podmiotem jest liczebnik porządkowy „pierwsi” w mianowniku liczby mnogiej zastępujący rzeczownik**.

W piątym zdaniu **podmiotem jest liczebnik główny „czterech” zastępujący rzeczownik liczby mnogiej**.

W szóstym zdaniu **podmiotem jest zaimek dzierżawczy „twój” w mianowniku liczby pojedynczej zastępujący rzeczownik**.

W siódmym zdaniu **podmiotem jest nazwa miasta „Berlin”**

W ostatnim zdaniu **podmiotem jest rzeczownik „pies” w mianowniku liczby pojedynczej**.

Jak widać z powyższych przykładów, **podmiotem może być nie tylko rzeczownik i nie tylko jeden wyraz.**

Ale **podmiotem może być też przymiotnik razem z rzeczownikiem lub zaimek razem z rzeczownikiem** na przykład:

„Mój pierwszy raz był podczas wycieczki”

Tutaj podmiot składa się z 3 słów: **„mój pierwszy raz”** czyli z **zaimka dzierżawczego, liczebnika porządkowego i rzeczownika.**

Podmiot może być **równocześnie orzeczeniem.** Nazywamy go **podmiotem domyślnym,** na przykład:

„Poszedłem spać.”

Orzeczenie „poszedłem” oznacza, że **ja poszedłem,** mimo że **zaimka osobowego „ja”** w zdaniu nie ma.

Podmiot może być też zupełnie nieokreślony, na przykład:

„Jest ciemno”.

Natomiast w zdaniu:

„ Jej tu wcale nie ma”, podmiotem nie może być pierwszy wyraz zdania, bo zaimek osobowy „jej” nie występuje tu w mianowniku.

W takim razie **podmiotem tego zdania jest zaimek osobowy „ona” w mianowniku mimo, że to słowo tu nie występuje.** Ale musimy to słowo „ona” utworzyć ze słowa „jej”, a wyrażenie „nie ma” musimy przekształcić na wyrażenie „nie jest”, w którym czasownik „jest” będzie **orzeczeniem.**

Zatem nasze zdanie będzie miało taką postać:

„Ona wcale tu nie jest.”

W zdaniu złożonym, na przykład:

„Kobieta, którą tu widzimy, ma 30 lat”.

Podmiotem zdania głównego „ Kobieta ma 30 lat” jest rzeczownik „kobieta” w mianowniku liczby pojedynczej, a **podmiotem zdania wtrąconego czyli tak zwanej przydawki „którą tu widzimy”** jest zaimek osobowy „my” w mianowniku liczby

mnogiej, mimo że **tego zaimka tu nie ma**, ale **orzeczenie „widzimy”** wskazuje, że to **my** widzimy tę kobietę.

W zdaniu złożonym:

„ Zanim cokolwiek powiedziałam, wyszedł.”

Podmioty są również dwa.

Pierwszy podmiot jest zaimkiem osobowym „**ja**”, a **drugim podmiotem** jest zaimek osobowy „**on**”, mimo, że tych zaimków nie ma w zdaniu, **ale** orzeczenia „**powiedziałam**” i „**wyszedł**” **wskazują na te właśnie zaimki osobowe.**